

Onderdelen 2 en 3

De uitgebreide voorbereidingsprocedure kent – overeenkomstig artikel 3:18, eerste lid, van de Awb – als hoofdregel een beslistermijn van ten hoogste 6 maanden na ontvangst van de aanvraag.

In dat lid wordt ervan uitgegaan dat de beslistermijn gaat lopen op de dag nadat het bestuursorgaan dat een beschikking op de aanvraag moet geven, de aanvraag heeft ontvangen.

De procedure van de omgevingsvergunning start in principe met het indienen van een aanvraagformulier bij burgemeester en wethouders (het gemeentelijk loket). Indien het bevoegd gezag de provincie of het Rijk is, kan de aanvrager de aanvraag ook rechtstreeks indienen bij dat bevoegde gezag.

Als datum van ontvangst van de aanvraag van een omgevingsvergunning geldt daarom de dag waarop de aanvraag door het gemeentelijk loket is ontvangen of, ingeval de aanvraag rechtstreeks bij het bevoegd gezag is ingediend, door het bevoegd gezag is ontvangen (artikel 3.1, tweede lid). Aan artikel 3.12 wordt daarom een bepaling toegevoegd, waarmee expliciet wordt geregeld dat de beslistermijn, bedoeld in artikel 3:18, eerste lid, van de Awb, gaat lopen op de dag na de hiervoor bedoelde datum van ontvangst van de aanvraag om een omgevingsvergunning.

Indien de aanvraag niet bij het gemeentelijk loket is ingediend maar bij een ander bestuursorgaan dan het bevoegd gezag, dan moet dat bestuursorgaan op grond van artikel 2:3 van de Awb die aanvraag en alle daarbij behorende stukken onverwijld doorsturen naar het bevoegd gezag, onder gelijktijdige mededeling daarvan aan de afzender. De beslistermijn gaat in die situatie lopen vanaf het moment dat het bevoegde gezag de aanvraag heeft ontvangen.

Artikel 3:18, tweede lid, van de Awb bepaalt dat de termijn van zes maanden met een redelijke termijn mag worden verlengd.

In artikel 30, vierde lid, van het wetsvoorstel voor de Dienstenwet wordt deze eis aangescherpt: de termijn mag ten hoogste eenmaal voor beperkte duur worden verlengd. De verlenging en de duur daarvan moeten daarnaast gemotiveerd aan de aanvrager worden medegedeeld. In artikel 3.12, zevende lid, van de Wabo wordt de duur van de verlenging beperkt tot ten hoogste zes weken. Waarin niet expliciet is voorzien, is dat de verlenging ten hoogste eenmaal mag plaatsvinden. Daarnaast ontbreekt thans in het wetsvoorstel Wabo een verplichting voor het bevoegd gezag om mededeling te doen aan de vergunningaanvrager van de duur van de verlenging en van de motivatie van de verlenging. Omdat de verlengingstermijn van zes weken een maximumtermijn is, is deze mededelingsplicht niet overbodig.

Het wordt niet wenselijk geacht om voor de eisen met betrekking tot de beslistermijn onderscheid te maken tussen situaties waarop de Dienstenwet van toepassing is en situaties waarin dat niet het geval is. Artikel 30, vierde lid, van de Dienstenwet wordt daarom buiten toepassing verklaard. In plaats daarvan worden de nog ontbrekende elementen uit dat artikellid in artikel 3.12 opgenomen.

Bij de behandeling van de Wabo in de Tweede Kamer is een amendement aanvaard, dat strekt tot het beperken van de kring van inspraakgerechtigden bij besluiten over een omgevingsvergunning waarop de uitgebreide voorbereidingsprocedure van toepassing is¹. Dit is in overeenstemming met de hoofdregel van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht, maar wijkt af van de inspraak door een ieder die thans in veel wetten binnen het omgevingsrecht wordt gehanteerd. Een soortgelijk amendement is aanvaard bij de behandeling van de Waterwet, ten aanzien van de kring van inspraakgerechtigden bij besluiten over een watervergunning². Bij de behandeling van beide wetsvoorstellen in de Eerste Kamer zijn vragen gesteld over de verhouding van de betreffende bepalingen tot de

¹ Kamerstukken II 2007/08, 30 844, nr. 16.

² Kamerstukken II 2007/08, 30 818, nr. 17.